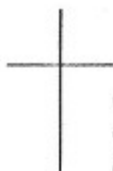

Julien Kesteloot

Geboren op 23-11-1911 te Izegem

Overleden op 12-03-1985 te Izegem

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Gelovig danken wij voor
en denken wij aan
het leven van

DE HEER

JULIEN KESTELOOT

Echtgenoot van Mevrouw Rachel SURMONT.

Geboren te Izegem op 23 november 1911
en er overleden in de Sint-Jozefskliniek
op dinsdag 12 maart 1985,
gesterkt door het Ziekensakrament.

Oud-Strijder, Krijgsgevangene en Politiek Gevangene 1940-'45
Lid van de Nationale Strijdersbond
Lid van de Katholieke Vereniging der Gehandicapten
Lid van Ziekenzorg
Lid van de Kristelijke Bond der Gepensioneerden
Vereremerkt met verschillende Militaire & Burgerlijke Eretekens

Rachel Surmont, *zijn echtgenote ;*
Eric en Leona Kesteloot-Vannieuwenhuysse,
Hendrik en Andrea Kesteloot-Braeckevelt,
Christiane Kesteloot,
Antoon Kesteloot en kinderen, *zijn kinderen ;*
Filip en Christine Labeeuw-Kesteloot,
Rik Kesteloot, *zijn kleinkinderen ;*
en de families Kesteloot, Surmont, Baert en Devlaemynck

DANKEN U VOOR UW GEBEDEN
EN BLIJKEN VAN DEELNEMING.

Uitvaartverzorging Marc SNOECK, Izegem
Druk. Nonkel, Izegem

Eigenlijk hielden wij ons hart vast. Alle voorbereidingen voor het gouden huwelijksjubileum waren getroffen toen Julien in de kliniek moest worden opgenomen... Gelukkig is alles kunnen doorgaan. 't Is precies alsof hij erop gewacht heeft.

Wie had durven denken dat het ooit zou mogelijk zijn ? Zestien lange jaren heeft de ziekte hem genadeloos langzaam ondermijnd. Maand na maand en jaar na jaar leefde hij stilletjes van ons weg. Vooral de twee laatste jaren waren een echte kruisweg, heel zeker voor hem, maar ook voor allen die ermee omgingen ; niet in het minst voor zijn dierbare echtgenote die hem al die jaren dag en nacht, met moed en geduld, met veel liefde vooral, zo goed heeft bezorgd.

Wat een troost en steun moet het voor hem geweest zijn, zolang thuis, in de familiekring verzorgd te worden en aan te voelen dat echtgenote, kinderen en kleinkinderen liefdevol één waren met hem in dit aftakelend lijden.

Wat hij niet kon zeggen was in zijn beste momenten in zijn ogen te lezen " *Dank je wel voor zoveel liefde en geduld* ".

Met hetzelfde " *Dankjewel* " diep in zijn hart, is hij vredevol van ons heengegaan :

*" Dank u, mijn goede en trouwe echtgenote
voor uw enorme zorg en kommer.
Dank u, kinderen en kleinkinderen,
familieleden, vrienden en geburen
voor uw medeleven.
Dank U, Vader in de hemel,
dat eindelijk mijn uur gekomen is,
dat ik eeuwig, eeuwig in uw liefde leven mag.*